

16. října se septima A,
vlakem na výlet vydává.

Cíl je jasný...

Dobrovický cukrovar.

Vzdělávání zdar! Jedeme poznat cukru var!

Na hlavu sítku a na sítku helmičku,
do uší sluchátka a přes tělo vestičku.

A pod velením cukrovarníka Pepy,
razíme poznávat kouzlo řepy.

Nejprve se řepy cukernatost testuje,
následně se z ní bordel shobluje,
pak se nakrájí na malé kusy
a ve vařící vodě se pořádně dusí.

A na konec...Krystalizace.

To je ta senzace, to je ta legrace,
chci slyšet ovace, chci slyšet smích!
Vidíte ten cukr? Je bílejší jako sníh!

No a na rozloučenou, chuťový test.

Který vývar z řepy ten nejlepší jest?

1. vývar – sladká voda, pohoda.

2. vývar – trochu sladší, jak se patří, to mám radši.

3. vývar – hodně sladký, trochu lepí, jde z něj cítit
pachuť řepy.

Za 4. melasa...

Hned na první skus, naprostej hnus!

Chuť jak zhmotněný komunismus!

Ke koši provádím rychlý klus,
a následně, mocný flus.

Tak tedy cukrovare,

Čus.

Emílie Horáčková